

NAUČNI DOKAZI KOJI POTVRĐUJU BOŽJE POSTOJANJE I VJERODOSTOJNOST SVETOG PISMA*

NAUKA I BOŽJE POSTOJANJE

Postoji više načina kako naukom možemo potvrditi Božje postojanje. Neki od njih su:

- 1) **Zakon biogeneze.** Biologija je nauka o životu (grč. „bios“ = život, „logos“ = nauka). Ova nauka nam otkriva kako je nastao život na Zemlji preko svog „zakona biogeneze“ ili zakona o nastanku života, koji glasi: „Živo nastaje **samo** od živog.“ Ovaj zakon jasno ukazuje da je život na Zemlji mogao da nastane samo od strane Živog Bića, a nikako slučajnim procesima od nežive materije.
- 2) **Postojanje informacije.** Informacija nastaje u umu; ona ne može da nastane slučajno u prirodi. Svi živi organizmi u svojim ćelijama posjeduju veoma složenu informaciju (složeniju od bilo koje informacije nastale u ljudskom umu) što ukazuje na postojanje Moćnog Uma koji je stvorio informaciju u živim organizmima.
- 3) **Svrhovitost i dizajn.** Živi i neživi sistemi u prirodi odlikuju se izuzetnom složenošću, svrhovitošću i dizajnom, a tačno utvrđeni zakoni po kojima oni funkcionišu ukazuju na Tvorca ovih sistema i zakona.

Nauka kao „primjena logike“ nam kaže da nešto mora biti vječno u svemiru. Ako bi mrtva materija bila vječna, onda ne bi postojao život u svemiru jer „živo nastaje samo od živog.“ Jedina logička mogućnost je da oduvijek postoji Živo Biće koje je stvorilo druge oblike života i mrtvu materiju. To Živo Biće u nauci nazivamo „Tvorac,“ a u teologiji „Bog.“

Ova osobina Tvorca koju otkriva nauka - da je On vječan, nalazi se i u Božjem imenu koje se navodi u Svetom Pismu. U pitanju je ime „Jahve“ ili hebrejski יהוה. Ovo ime sadrži u sebi tri izjave: „Onaj koji je bio“ (הָיָה) „Onaj koji jeste“ (הָוֶה) i „Onaj koji će biti“ (הִיּוֹן). Preklapanjem ove tri izjave dobijamo Božje ime:

„Onaj koji je bio“ הָיָה

„Onaj koji jeste“ הָוֶה

„Onaj koji će biti“ הִיּוֹן

Božje ime הָוֶה

Najpoznatiji svjetski naučnici prihvatali su postojanje Boga (vidi tabelu 1).

Isak Njutn (1642-1727)	fizika
Luj Paster (1822-1895)	biologija
Gregor Mendel (1822-1884)	genetika
Majkl Faradej (1791-1867)	elektromagnetizam
Vilijem Kelvin (1824-1907)	termodinamika
Jozef Lister (1827-1912)	hirurgija
Blez Paskal (1623-1662)	termodinamika
Johan Kepler (1571-1630)	astronomija

* Ovaj tekst preuzet je iz Novog savremenog prevoda Svetog Pisma (Institut za hebrejski jezik – Beograd, 2010).

Robert Bojl (1627-1691)	hemija
Karl Line (1707-1778)	biologija
Vilijem Heršel (1738-1822)	astronomija
Jozef Henri (1797-1878)	elektrotehnika
Džon Fleming (1849-1945)	elektronika
Džordž Stoks (1819-1903)	mehanika fluida
Leonardo da Vinči (1452-1519)	hidraulika
Vilijem Remsi (1852-1916)	termodinamika
Bernard Rimant (1826-1866)	geometrija
Rudolf Virhof (1821-1902)	patologija
Dzejms Džul (1818-1889)	termodinamika
Dzejms Maksvel (1831-1879)	termodinamika
Semjuel Morz (1791-1872)	telekomunikacije
Žorž Kivije (1769-1832)	paleontologija

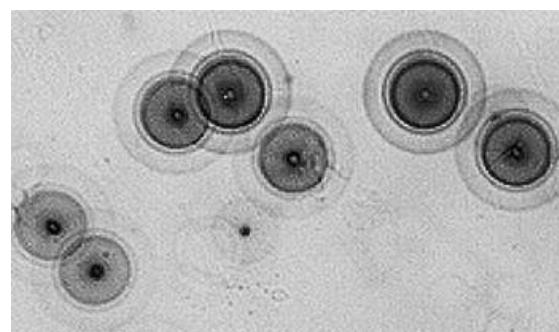
Tabela 1. Neki od najpoznatijih svjetskih naučnika koji su tvrdili da nauka potvrđuje Božje postojanje i podatke iznijete u Svetom Pismu.

STVARANJE ZA ŠEST DANA

Stijena koja izgrađuje osnovu kontinenata na planeti Zemlji poznata je pod imenom „granit“ (vidi sliku 1). Ova stijena danas ne nastaje u prirodi, a geolozi se slažu da ona krije odgovor na pitanje nastanka naše planete. Iako neki naučnici vjeruju da je granit nastao polaganim hlađenjem naše planete prije više milijardi godina, otkrića u granitu su pokazala da je granit nastao za veoma kratko vrijeme, prije nekoliko hiljada godina. Naime, u granitu su pronađeni ostaci raspadanja polonijuma-218 – hemijskog elementa koji se veoma brzo raspada (vrijeme poluraspada samo tri minute). Radi analogije, ako bismo u časi zaleđene vode pronašli mjehurove raspadanja tablete vitamina C, zaključili bismo da je proces zaleđivanja vode bio brži od procesa raspadanja tablete. Na sličan način, „mjehurovi“ raspadanja polonijuma-218 u granitu ukazuju da je granit bio formiran kao čvrsta stijena mnogo brže nego što bi „mjehurovi“ raspadanja mogli da nestanu (nekoliko minuta) (vidi sliku 2). Ovi nalazi u granitu ukazuju da su granit, a time i naša planeta, nastali za veoma kratko vrijeme, što je u skladu sa izvještajem o nastanku naše planete tokom prvog dana Stvaranja.¹

Slika 1. Poprečni presjek zemljine kore. Granit predstavlja osnovu kontinenata

Slika 2. Ostaci raspadanja hemijskog elementa polonijuma-218, u obliku mjehurova, u granitu

¹ Za više informacija pogledati: a) „Mala misterija stvaranja,“ Robert Džentri; Metafizika, Beograd, 2002. b) „Nauka i problem smrti,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2008.

„PO SVOJIM VRSTAMA“

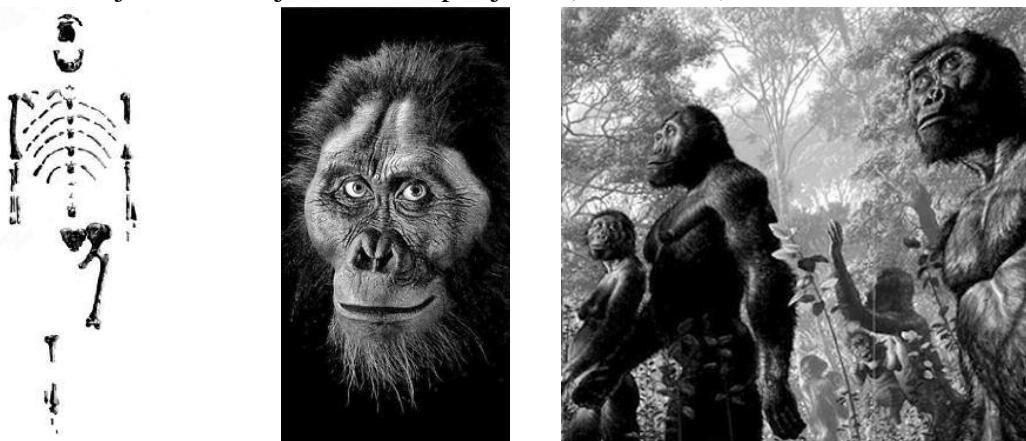
Izvještaj Svetog Pisma nam kaže da su svi živi organizmi stvoreni odvojeno, po svojim vrstama ili po svojim tipovima (hebrejski „min“). U prirodi vidimo da su svi živi organizmi odvojeni po svojim biološkim tipovima, a genetika nam pokazuje da složena informacija u genima ne može slučajnim procesima da se mijenja tako da se neki tipovi organizma pretvaraju u druge. Moguće su samo djelimične promjene u okviru vrsta (varijabilnost u okviru populacije), koje su genetski određene i dopustive.

Neki naučnici vjeruju da živi organizmi mogu da se pretvaraju iz jednog tipa u drugi, putem slučajnih procesa koji ponekad izazivaju promjene na genima (mutacije), i da mogu pod uticajem životne sredine da produkuju nove tipove organizama, tako da beskičmenjaci (kao što su bakterije, gliste i dr) mogu da se pretvore (ili evoluiraju) u ribe, da ribe mogu da se pretvore u vodozemce (kao što su žabe, salamandre i dr), da gmizavci mogu da se pretvore u ptice i slično. Ovi naučnici navode neke primjere organizama za koje vjeruju da predstavljaju dokaz da se ovakav proces pretvaranja organizama desio. Navećemo neke od tih primjera:

1) **Arheopteriks** (*Archaeopteryx*). Neki naučnici veruju da je arheopteriks, koji je pronađen kao fosil, prelazna forma između gmizavaca i ptica. U prilog toga oni navode da ovaj organizam ima neke ptičje osobine (perje) i neke gmizavačke osobine (zube u kljunu, kandže na krilima), da je bio slab letač i da predstavlja dokaz da su ptice nastale od gmizavaca.

Ovakva argumentacija ne može biti prihvatljiva jer je poznato da su i druge drevne ptice imale zube u kljunu (kao arheornis, hesperornis), postoje i druge ptice koje imaju kandže na krilima (kao hoacin, turako, noj), a perje arheopteriksa je bilo asimetrično što ukazuje da je bio dobar letač (simetričan oblik pera imaju slabi letači kao kokoške, čurke i dr). Ptice se razlikuju od svih drugih organizama, između ostalog, po tome što poseduju perje i posebnu grudnu kost povezanu sa mišićima krila. Arheopteriks je imao obe ove osobine i bio je prava ptica.

2) **Australopitekus**. Najpoznatiji fosilni organizam, kojeg neki naučnici navode kao dokaz da je čovjek nastao evolucijom od majmunolikog pretka, jeste organizam koji su svrstali u rod australopitekus, a koji je poznat po imenu „Lucy.“² U pitanju je najkompletniji nalaz nekog navodnog majmunolikog čovekovog pretka i sastoji se od 40% skeleta. Na osnovu ovog površnog nalaza (koji u stvari predstavlja ostatke izumrllog majmuna) napravljene su nerealne rekonstrukcije i priče o navodnom čovjekovom majmunolikom porijeklu (vidi sliku 3).

Slika 3. Na osnovu 40% skeleta izumrlog majmuna (slika skroz lijevo), neki naučnici prave rekonstrukcije navodnih čovjekovih majmunolikih predaka (slika u sredini) i opisuju njihov navodni porodični život (slika skroz desno).

² Lucy - ime je dato po pjesmi grupe „Bitlsi“ koja ukazuje na Lucifera.

Slični argumenti se navode i po pitanju drugih navodnih primjera prelaznih formi. Istraživanja jasno pokazuju da su svi organizmi stvoreni „po svojim vrstama.“³

STAROST PLANETE ZEMLJE

Prema istorijskim izvještajima Svetog Pisma, naša planeta je stvorena prije oko 6.000 godina. Evo nekoliko naučnih podataka koje potvrđuju ovu hronologiju:

1) Brda i planine na našoj planeti se eroduju veoma velikom brzinom (na primjer, prosječna brzina erozije u SAD je 6,1 centimetara na hiljadu godina). Kada bi naša planeta bila stara nekoliko miliona godina (neki tvrde da je stara milijarde godina), sva brda i planine, i svi kontinenti bi bili odavno u potpunosti erodovani (uključujući i njihov sadržaj - fosile; vidi u nastavku teksta o Potopu). Činjenica da imamo ovakva brda i planine ukazuje da se proces erozije odvija samo nekoliko hiljada godina.

2) Rijeke širom svijeta nose velike količine sedimenta koji se odlažu u mora i okeane. Kada bi naša planeta bila stara nekoliko miliona godina, svi okeani i mora bi do vrha bili ispunjeni ovim sedimentom. Činjenica je da se na dnu mora i okeana nalaze male količine sedimenta, što ukazuje da su okeani i procesi vezani za njih stari samo nekoliko hiljada godina.

3) Helijum je gas koji između ostalog nastaje raspadom nekih drugih hemijskih elemenata (kao što je uranijum). U najstarijim stijenama - granitu, čak i na najvećim dubinama, pronađene su velike količine helijuma koje predstavljaju produkt raspada drugih elemenata. Poznato je da helijum kao gas ima veliku brzinu kretanja iz najdubljih stijena ka površini, a njegov pronalazak na najvećim dubinama ukazuje da granit i procesi raspadanja u njemu postoje samo nekoliko hiljada godina.

4) Planeta Zemlja je veliki magnet zahvaljujući jakim električnim strujama u njenoj utrobi. Ove struje vremenom slabe, a time i jačina Zemljinog magnetnog polja - na svakih 1.400 godina jačina ovog polja je duplo slabija. Jednostavnim proračunom lako se može zaključiti da bi naša planeta prije 8.000 godina imala magnetno polje jačine magnetne zvijezde, a prije 50.000 godina jačinu polja pulsne zvezde, što u oba slučaja nije moguće (život na planeti Zemlje ne bi bio moguć na takvim zvijezdama). Dakle, planeta Zemlja mora biti mlađa od 8.000 godina.⁴

STAROST VIDLJIVOOG UNIVERZUMA

Na osnovu izvještaja Svetog Pisma - sunce, mjesec, zvijezde i galaksije stvorenii su četvrtog dana Stvaranja, prije oko 6.000 godina. Naučna istraživanja potvrđuju ovaj izvještaj. Evo nekih činjenica: **Mjesec.** Kada su astronauti prvi put slijetali na mjesec očekivali su velike količine kosmičke prašine, jer su prepostavljali da je mjesec star nekoliko milijardi godina – na osnovu prepostavki teorije evolucije. Međutim, na mjesecu su otkrili samo par centimetara kosmičke prašine što odgovara starosti mjeseca od nekoliko hiljada godina.

Sunce. a) Istraživanja pokazuju da se sunce skuplja sa stopom od 0,1% na svakih 100 godina. To

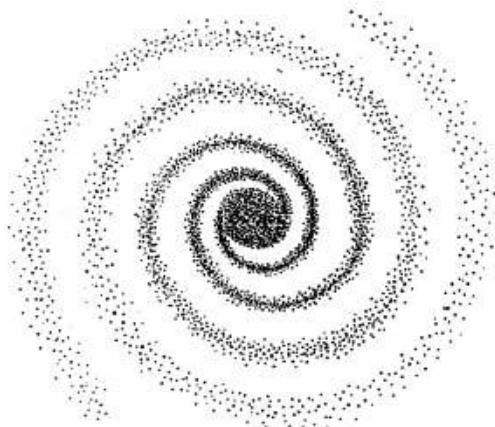
³ Za više informacija pogledati: a) „Krah evolucije,“ Djuen Giš; Metafizika, Beograd, 2001. b) „Ikone evolucije,“ Džonatan Vels; Metafizika, Beograd, 2003.

⁴ Za više informacija pogledati: a) „Nauka i problem smrti,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2008. b) „Mala misterija stvaranja,“ Robert Džentri; Metafizika, Beograd, 2002.

znači da je prije samo ne koliko desetina hiljada godina sunce bilo mnogo veće (čak duplo veće), što nije moguće, jer u tom slučaju život na Zemlji ne bi bio moguć. Dakle, sunce postoji i skuplja se samo nekoliko hiljada godina.

b) Komete su ledeni nebeski objekti koji se sastoje od 97% leda. Prilikom obilaska oko sunca, veliki deo kometa se topi. Halejeva kometa je poznata kao „kratko-živeća kometa“ koja svakih 75 godina prolazi pored sunca. Kada bi sunce postojalo samo 10.000 godina, Halejeva kometa ne bi postojala jer bi bila potpuno istopljena. Postojanje Halejeve komete je dokaz da je sunce staro samo par hiljada godina.

Zvijezde i galaksije. a) Galaksije su poznate po svom spiralnom obliku i velikom broju „ruku“ koje su sačinjene od velikog broja zvijezda (vidi sliku 4). Ove „ruke“ se uvijaju velikom brzinom približavajući se centru galaksija. Kada bi galaksije bile stare samo nekoliko desetina hiljada godina, one bi bile pretvorene u svijetle tačkaste objekte „bez ruku.“ Izgled galaksija ukazuje da su one veoma mlade.

Slika 4. Oblik galaksija sa centrom i velikim brojem „ruku“ koje su odvojene od centra

b) Mjerenja pokazuju da se brzina svjetlosti smanjuje i da je u početku bila nekoliko milijardi puta veća od današnje, što objašnjava veliku udaljenost zvijezda koje danas vidimo. Takođe postoji mogućnost da je svemir stvoren u „odraslom stanju,“ na sličan način kao što su i prvi ljudi stvoreni kao odрасli - sa „prividnom starošću.“ Dakle, postoji mogućnost da je svjetlost u početku, prilikom Stvaranja, bila raspršena sa najudaljenijih zvijezda do naše planete.⁵

PRVOBITNI USLOVI NA ZEMLJI

Nekada su klimatski uslovi na Zemlji bili drugačiji od današnjih. Na osnovu izvještaja Svetog Pisma vidimo da u početku kiša nije padala, već se samo podizala para koja je natapala zemlju (vidi: 1. Mojsijeva 2,5,6). Klima je bila ujednačena u svim regionima i bila je umjerena, nalik suptropskoj. Pojava godišnjih doba nastupa tek nakon Potopa (vidi: 1. Mojsijeva 8,22).

Istraživanja pokazuju da su klimatski uslovi na Zemlji u prošlosti zaista bili takvi. Tako na Sjevernom polu pronalazimo ostatke tropskih organizama (školjki, zmija, krokodila, tropskog bilja itd), a u tropskim regionima, koje su danas pokriveni velikim pustinjama, pronalazimo ostatke velikog broja okamenjenog drveća i drugih organizama u vidu uglja i nafte.⁶

⁵ Za više informacija pogledati: a) „Nauka i problem smrti,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2008. b) www.halos.com c) www.creationscience.com

⁶ Za više informacija pogledati: a) „Biblijski Potop,“ Henri Moris; Metafizika, Beograd, 2010. b) „Svet koji je uništen,“ Džon Vitkomb; Metafizika, Beograd, 2006. c) „Nauka i problem smrti,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2008.

POTOP

U Svetom Pismu se navodi istorijski podatak o globalnoj vodenoj katastrofi koja je uništila cijelokupan živi svijet na kopnu i vazduhu, osim male grupe ljudi i životinja koji su preživjeli u posebno izgrađenom objektu (tzv. Nojevoj barci). Širom svijeta pronađemo dokaze o ovoj katastrofi koja se desila prije oko 4.500 godina. Neki od njih su:

1) U svim delovima svijeta pronađemo ogromna groblja zatrpanih drevnih organizama koje nazivamo fosilima (vidi sliku 5). Ovakvi fosili mogu da nastanu samo u uslovima katastrofe, kada organizmi bivaju rapidno zatrpani tako da njihova tijela ne mogu da budu pojedena od grabljivica, niti da se raspadnu pod dejstvom atmosferskih uslova. U prirodi nigdje ne nastaju ovakvi fosili.

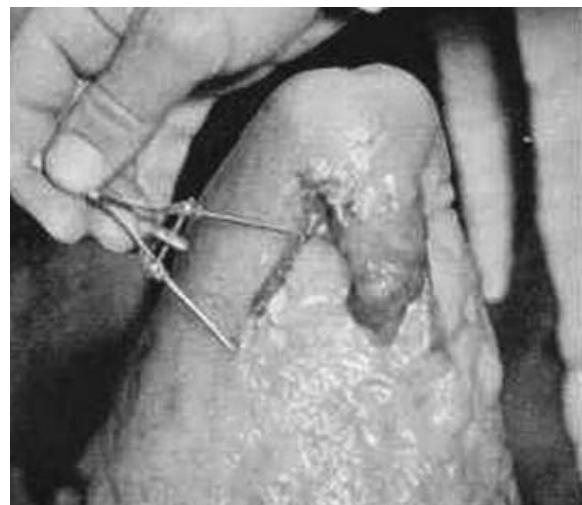
U skoro svim slučajevima, sediment koji je zatrpan ove organizme bio je nošen vodenim agensom. Navedemo neke od primjera fosilizovanih groblja organizama:

- a) u pećini Miksnic u Austriji otkopano je više od 30.000 fosilizovanih medvjeda;
- b) u Kaliforniji je na području od 10 kvadratnih kilometara zatrpano oko milijardu riba;
- c) procjenjuje se da je u zaledenom tlu Sibira zatrpano preko 5 miliona mamuta.

Neobični fosili, kao što su: velika riba guta malu ribu, izleganje dinosaurusa iz jajeta, fosil slijepog miša u stalagmitu (vidi sliku 6) i sl, ukazuju na uslove rapidnog taloženja svojstvene samo katastrofi.

Slika 5. Jedno od mnogobrojnih fosilnih groblja organizama.

Slika 6. Fosil slijepog miša u stalagmitu pokazuje da su pećine formirane za veoma kratko vrijeme.

2) Strukture sedimentnih stijena (pijeska, šljunka, krečnjaka, mulja itd) na našoj planeti ukazuju da su stijene nataložene za veoma kratko vrijeme u uslovima velike vodene katastrofe. Neke od tih struktura su:

a) **Veliki nabori** stijena širom svijeta ukazuju da je sediment bio na taložen za kratko vrijeme vodenim agensom, a zatim veoma brzo savijen i deformiran u oblik nabora, u kojem je kasnije očvrstalo (vidi sliku 7). U slučaju da se sediment polako taložio na dnu mora i okeana tokom dugih vremenskih perioda, a zatim polako izdizao sa dna vodenih basena i formirao brda i planine, sediment bi očvrstalo i ne bi mogao da se plastično savije u oblik nabora, već bi došlo do pucanja očvrsle stijene u slučaju naprezanja.

b) **Ukršteni slojevi** nastaju kada snažni pokreti vode brzo mijenjaju smjer toka, u uslovima katastrofičkog taloženja, i za kratko vrijeme talože sediment u različitim pravcima. Uragan Karla, koji je pogodio obalu Teksasa, i erupcija vulkana Sveta Helena u Vašingtonu, koja je izazvala odron zemljišta u obližnje jezero, jesu neki od primjera katastrofičkih pokreta vode prilikom kojih su

nataloženi ukršteni slojevi debljine nekoliko **desetina centimetara**. Međutim, širom svijeta prona-lazimo ukrštene slojeve debljine nekoliko **stotina metara**, koji ukazuju na nevjerovatne razmjere vodene katastrofe koja je pogodila našu planetu.

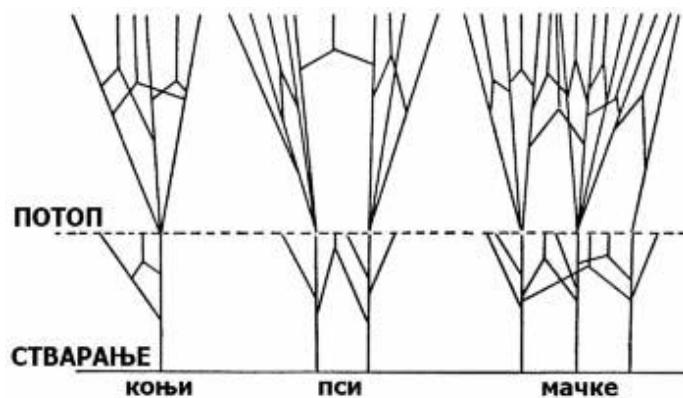
Slika 7. Nabori - plastično savijene stijene

c) Živi organizmi na dnu mora i okeana ostavljaju tragove životne aktivnosti (rupe, kanale itd). Ovaj fenomen se naziva „bioturbacijom.“ U slučaju katastrofe, sediment se brzo taloži i organizmi nemaju vremena da ostave tragove životne aktivnosti u sedimentu. **Odsustvo bioturbacije** u stijenama širom svijeta pokazuje da je do njihovog taloženja došlo za kratko vrijeme u uslovima velike vodene katastrofe.⁷

NOJEVA BARKA

Za vrijeme Potopa spašeno je osmoro ljudi i po par od svih kopnenih životinja (organizmi sposobni za život u vodi nijesu ušli u Barku). Bilo je dovoljno da se u barku uvedu samo osnovni tipovi organizama koji su stvoreni u početku (od kojih su nastale sve vrste organizama) da bi život mogao da se nastavi nakon Potopa. Dakle, uvedeni su samo osnovni tipovi pasa, od kojih su nastale sve vrste pasa, zatim osnovni tipovi konja itd (vidi sliku 7).

Istraživanja pokazuju da su ljudi i životinje u Barci mogli da prežive period od oko godinu dana koliko su proveli u njoj. Jedna od mogućnosti je hibernacija (vrsta sna), kada su aktivnosti organizma svedene na minimum, a time i sve njegove potrebe.⁸

Slika 8. Prilikom Stvaranja stvoreni su osnovni tipovi organizama od kojih su nastale različite vrste. U Nojevu barku ušli su samo osnovni tipovi od kojih su nastale sve današnje vrste.

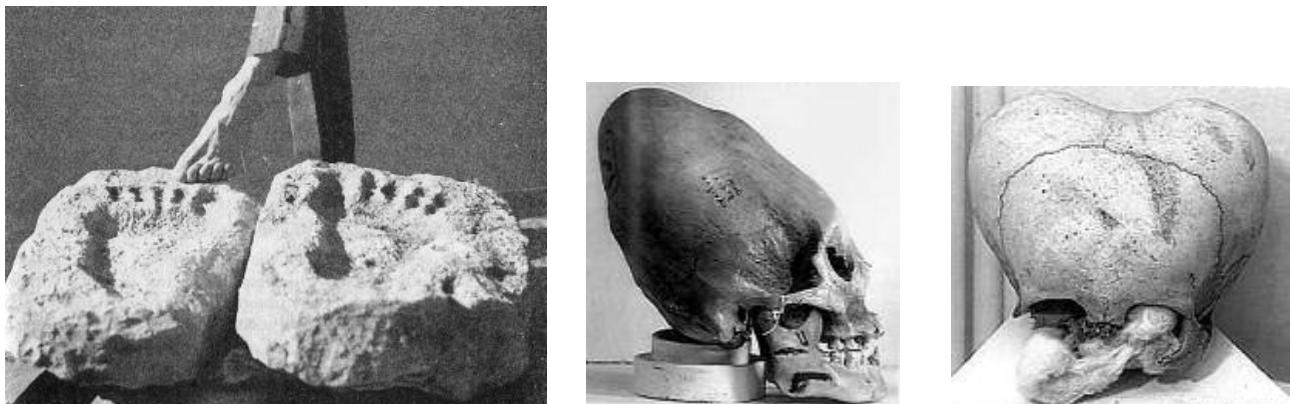
⁷ Za više informacija pogledati: a) „Biblijski Potop,“ Henri Moris; Metafizika, Beograd, 2010. b) „Svet koji je uništen,“ Džon Vitkomb; Metafizika, Beograd, 2006. c) „Nauka i problem smrti,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2008.

⁸ Za više informacija pogledati: a) „Nojeva Barka - da li je moguća?“ Džon Vudmorep; Metafizika, Beograd, 2010. b) „Biblijski Potop,“ Henri Moris; Metafizika, Beograd, 2010.

PREPOTOPNI LJUDI I ORGANIZMI

Hronologija i opis prepotpnih ljudi dat u Svetom Pismu ukazuje da se radilo o veoma krupnim ljudima - divovima (vidi: 1. Mojsijeva 6,4) koji su živeli veoma dugo - i preko 900 godina (vidi: 1. Mojsijeva 5 i 11).

Pronalasci ostataka drevnih ljudi pokazuju da su oni bili mnogo krupniji od savremenih. Pronađeni su otisci stopala koji su duplo veći od veličine stopala savremenog čovjeka, kao i ljudske lobanje koje su po zapremini do dva i po puta veće od savremenih (vidi sliku 9).

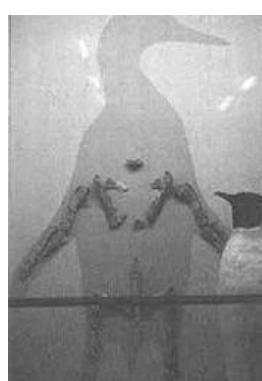

Slika 9. Otisci stopala i lobanje drevnih ljudi.

Pronalasci ostataka drevnih biljaka i životinja takođe govore o mnogo krupnijim organizmima (vidi sliku 10).

Slika 10. Uporedenje nekadašnjih i savremenih krokodila i pingvina. Slična je situacija i sa mnogim drugim organizmima.

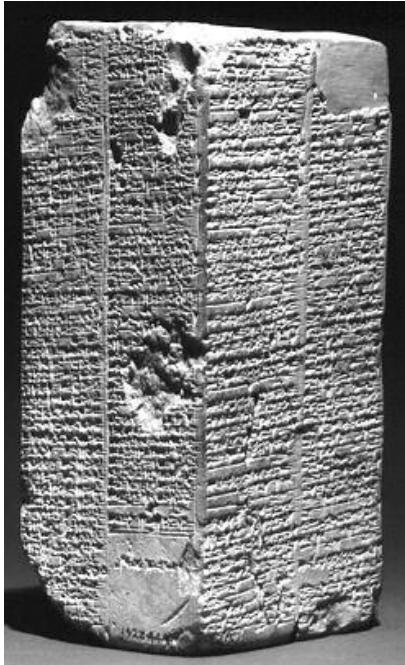

Slika 11. Životni vijek prepotpnih i poslepotpornih ljudi.

Izvještaj Svetog Pisma govori da je od Stvaranja do Potopa (od Adama do Noja) bilo deset generacija koji su živjeli u prosjeku preko 900 godina, a onda je nakon Potopa životni vijek ljudi počeo dramatično da opada (vidi sliku 11) kako su se pogoršali klimatski i drugi uslovi života.

Brojni drevni narodi u svojim istorijskim spisima bilježe sličnu hronologiju. Kineska knjiga istorije Šu Čing, stara indijska knjiga na sanskritu „Vikra Sanval,“ spisi egipatskog istoričara Manetoa govore o vladarima u pomenu tim državama koji su veoma dugo živjeli i vladali prije Potopa, a nakon toga je životni vijek počeo rapidno da opada. Lista sumerskih careva, zapisana na glinenoj prizmi (vidi sliku 12), govori o deset „velikih ljudi“ koji su veoma dugo živjeli i vladali prije Potopa, a nakon Potopa je životni vijek careva počeo naglo da se smanjuje.⁹

⁹ Za više informacija pogledati: „Nauka i religija - naučna opravdanost monoteizma,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2010.

Slika 12. Glinena prizma sa spiskom sumerskih careva koji su dugo živjeli i vladali.

ZAKONI ZDRAVLJA

Vodeći uzrok smrti u savremenom svijetu je nezdrava ishrana. Iako je po svojoj anatomiciji i fiziologiji biljojed, čovek je izabralo da se hrani pretežno namirnicama životinjskog porijekla. U Svetom Pismu imamo izvještaj da je Bog u početku dao ljudima da se hrane isključivo biljkama (vidi: 1. Mojsijeva 1,29), a nakon Potopa je prvi put ljudima preporučeno da konzumiraju meso u uslovima oskudne vegetacije (vidi: 1. Mojsijeva 9,3). Medicinska istraživanja potvrđuju da je biljna hrana najbolja za čovjeka, a da se namirnice životinjskog porijekla mogu konzumirati u umjerenim količinama.

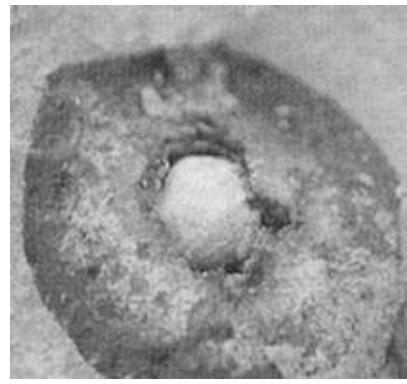
Drugi i treći vodeći uzrok smrti u savremenom svijetu jesu konzumiranje duvana i alkohola. U Svetom Pismu se iznosi zabrana proizvodnje namirnica koje imaju otrovno dejstvo (vidi: 5. Mojsijeva 29,18).¹⁰

RAZDVAJANJE KONTINENATA

Na osnovu izvještaja Svetog Pisma možemo zaključiti da je nakon Potopa postojao jedan kontinent na planeti Zemlji. Nakon izlaska iz Barke, ljudi i životinje su se namnožili i naselili kontinent, a onda je oko 100 godina nakon Potopa, u vrijeme patrijarha Faleka, došlo do razdvajanja zemlje i formiranja kontinenata (vidi: 1. Mojsijeva 10, 25). Ime ovog patrijarha potiče od hebrejskog glagola „razdvojiti“ i ukazuje da se u njegovo vrijeme desio ovaj događaj.

SODOM I GOMOR

Na lokalitetima pored Mrtvog mora u Izraelu pronađeni su tragovi gradova koji su uništeni vatrom i sumporom (vidi: 1. Mojsijeva 19,24). Sumporne loptice, ostaci spaljenih ljudskih skeleta i drugi nalazi potvrđuju izvještaj Svetog Pisma o ovom događaju (vidi sliku 13).¹¹

Slika 13. Sumporne loptice pronađene pored Mrtvog mora na lokalitetima uništenih gradova.

¹⁰ Za više informacija pogledati: a) „Zakoni zdravlja i izlečenja,“ Nil Nidli; Metafizika, Beograd, 2010. b) „Osnovi teokratije,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2009.

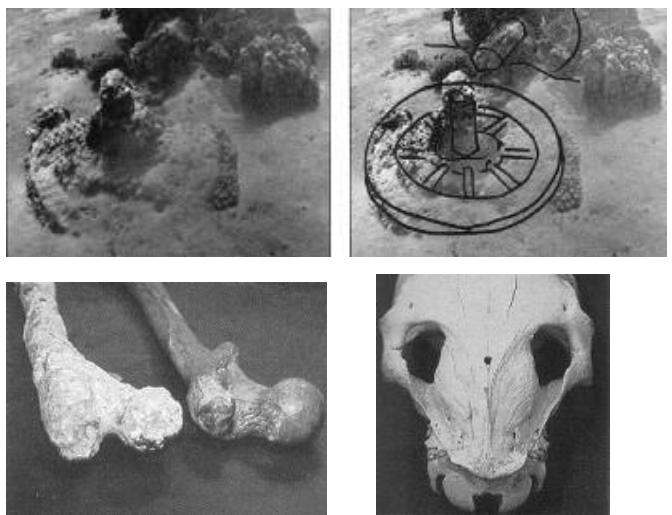
¹¹ Za više informacija pogledati: „Nauka i problem smrти,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2008.

PRELAZAK PREKO CRVENOG MORA

Nakon izlaska iz Egipta, prije oko 3500 godina, Izraelci su prešli Crveno more pod neobičnim okolnostima, dok je egipatska vojska bila potopljena vodama ovog mora (vidi: 2. Mojsijeva 14). Istraživači su pratili izvještaj Svetog Pisma i ustanovili tačno mjesto prelaska Crvenog mora od strane Izraelaca (vidi sliku 14), kao i ostatke faraonove vojske na dnu mora (vidi sliku 15).¹²

Slika 14. Linije pokazuju put kojim su Izraelci izšli iz Egipta i došli do Crvenog mora. Arapski (Akabski) zaliv je dio Crvenog mora.

Slika 15. Ostaci faraonove vojske na dnu Crvenog mora: točkovi kočija (slika gore), butna kost čovjeka (dolje lijevo), lobanja konja (dolje desno).

POD PLANINOM SINAJ

Nakon prelaska preko Crvenog mora, Izraelci su proveli 40 godina u pustinji. Taj period je obilježen mnogim važnim i interesantnim događajima od kojih ćemo pomenuti neke:

a) Pod planinom Horiv (ili Sinaj), koja je danas u Saudijskoj Arabiji poznata pod imenom Džabal el Loz, izraelski narod je ušao u savez sa Bogom (vidi: 2. Mojsijeva 20). Postoje brojni arheološki nalazi koji potvrđuju ovaj događaj, kao i događaj pobune protiv Boga kada je napravljeno zlatno teletu (vidi: 2. Mojsijeva 34) (vidi sliku 16).

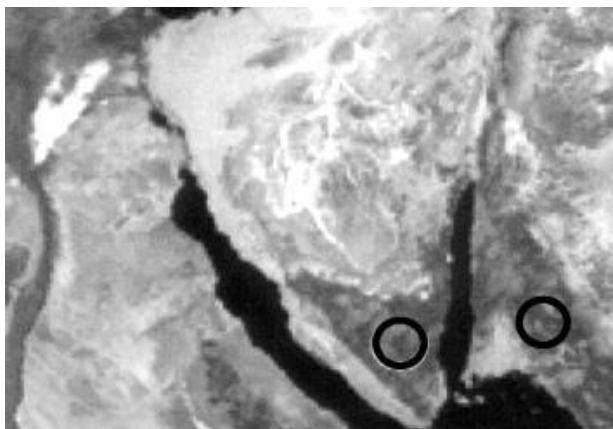

Slika 16. Oltar zlatnom teletu pored planine Džabal el Loz u Saudijskoj Arabiji.

Mnogi turisti posećuju jednu planinu u Egiptu misleći da je u pitanju planina o kojoj se govori u Svetom Pismu. U četvrtom vijeku je Jelena, majka cara Konstantina, izgradila kapelu na sjeverozapadnom nagibu ove planine. Manastir Svetе Katarine, koji se i danas tu nalazi, potiče iz oko 527. godine i osnovao ga je imperator Justin. Istraživanja pokazuju da se planina Horiv, koja se spominje u Svetom Pismu, nalazi u Saudijskoj Arabiji, a ne u Egiptu (vidi sliku 17).

¹² Za više informacija pogledati: a) „Nauka i problem smrti,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2008. b) Video „Prelazak preko Crvenog mora,“ www.creation6days.com

b) Nedaleko od planine u Saudijskoj Arabiji gdje su Izraelci ušli u savez sa Bogom nalazi se velika rascijepljena stijena, visoka 18 metara, u čijem donjem dijelu se jasno uočavaju tragovi vodenog toka (vidi sliku 18). Istraživači se slažu da je u pitanju stijena iz koje je potekla voda u Mojsijevo vrijeme (vidi: 2. Mojsijeva 17).¹³

Slika 17. Planina Horiv ili Sinaj, koja se spominje u Svetom Pismu, nalazi se u današnjoj Saudijskoj Arabiji (krug desno), a ne u Egiptu (krug lijevo).

Slika 18. Rascijepljena stijena pored planine Džabel el Loz u Saudijskoj Arabiji. Donji dio stijene pokazuje strukturu isušenog vodenog toka (slika desno).

OLTAR NA PLANINI EVAL

Nakon ulaska u Obećanu zemlju, Isus Navin je podigao oltar na planini Eval u skladu sa uputstvima koja mu je dao Mojsije (vidi: Isus Navin 8,30; 5. Mojsijeva 27). Nedaleko od grada Nablusa u Izraelu, na severoistočnoj strani planine Eval, pronađen je ovaj oltar, lijepo očuvan, četvorougaonog oblika, sagrađen od neklesanog kamena, dimenzija: dužina 10, širina 8, visina preko 3 metra, debljina zidova 1,5 metar (vidi sliku 19). U unutrašnjem dijelu oltara pronađena je velika količina pepela i kostiju muške teladi, ovaca i koza. Ovi nalazi su u skladu sa uputstvima koja je Mojsije dao Isusu Navinu.¹⁴

Slika 19. Oltar na planini Eval koji je podigao Isus Navin.

SUMERSKE PLOČICE

Najstariji zapisi koji su do danas pronađeni napisali su stari Sumeri na glinenim pločicama prije oko 3800 godina. U svojim zapisima sačuvali su za buduće naraštaje svoje zakone i istoriju, molitve i himne, kao i priče iz davne prošlosti koja sadrže sjećanja o događajima prije njih. Ovdje ćemo nave-

¹³ Za više informacija pogledati: a) „Nauka i problem smrti,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2008. b) Video „Potraga za pravom planinom Sinaj,“ www.creation6days.com

¹⁴ Za više informacija pogledati: „Nauka i religija - naučna opravdanost monoteizma,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2010.

sti neke od tekstova zapisanih na sumerskim pločicama i uporediti ih sa tekstovima Svetog Pisma:

U početku. Jedna od najranijih sumerskih pjesama govori o najstarijem razdoblju ljudske istorije i uspomeni na rajska doba. Pjesma glasi:

„U ono vrijeme nije bilo zmije, škorpije, hijene, lava, divljeg psa, ni vuka, nije bilo straha, niti užasa. Čovjek nije imao neprijatelja. U ono vrijeme zemlja Šubur (Istok) je bila mjesto izobilja i pravednih zakona. Jezično uskladeni Sumer (Jug) bio je velika zemlja ‘zakona kneževstva.’ Zemlja Uri (Sjever) je imala sve što joj je potrebno. Zemlja Martu (Zapad) počiva u sigurnosti. Cijeli svemir i ljudi su u jedinstvu, a Enlilu (narod) je jednim jezikom govorio.“ (Uporedi sa: 1. Mojsijeva 2.)

Pad u grijeh. Jedna dvojezična sumerska pesma kaže: „Djevojka je jela ono što je bilo zabranjeno; djevojka, majka grijeha, učinila je zlo; majka grijeha doživjela je bolno iskustvo.“ (Uporedi sa: 1. Mojsijeva 3.)

Ep o Gilgamešu. Na svakom kontinentu pronađeni su stari izvještaji o Potopu, što ukazuje da je Potop bio sveopšti i da izvještaj Svetog Pisma nije neka usamljena izmišljena priča drevnih Jevreja. „Ep o Gilgamešu“ predstavlja jedan od najpoznatijih drevnih izvještaja o Potopu. Zapisan je na dvanaest sumerskih glinenih pločica. Jedanaesta pločica sadrži oko 300 redova teksta i govori o Potopu koji je Utnapisti (sumerski Noje) preživio (vidi sliku 20).

Slika 20. Jedanaesta pločica Epa o Gilgamešu koja sadrži opis Potopa.

Njemu je u snu Bog javio da će doći uništenje i da treba da sruši svoju kuću i da od iste građe napravi barku. U barku je trebao da unese sve svoje zlato, srebro i ostalu imovinu, kao i da uvede svu svoju rodbinu i mnogobrojne životinje. Nevrijeme je trajalo šest dana, a sedmog dana kiša je prestala da pada. Potop je bio sveopšti, a preživjeli su samo oni koji su bili u barci.

Nakon određenog vremena barka se zaustavila na brdu Nisir. Utnapisti je onda pustio golubicu koja se vratila u barku jer nije našla mesto gde bi sletjela. Nakon određenog vremena pustio je lastavicu koja se takođe vratila. Na kraju je pustio gavrana koji se nije vratio. Ovo je Utnapistimu bio znak da se može iskrpati i zato je svima naredio da napuste barku. Prilikom izlaska iz barke prinio je žrtvu zahvalnicu.

Utnapištim i njegova žena su zbog svoje poslušnosti kao nagradu dobili vječni život. (Uporedi sa: 1. Mojsijeva 6 i 7.).

Podjela jezika. Prema vjerovanju drevnih Sumeraca čovječanstvo je nekada govorilo jednim jezikom, a onda je djelovanjem boga Enkija, vođe bogova, čovjekov jezik bio promijenjen. Tekst kaže: „Enki, gospodar izobilja, čije naredbe su pouzdane, gospodar mudrosti koji razumije zemlju, vođa svih bogova, obdaren mudrošću, gospodar Eridua, promijenio je govor u njihovim ustima, donio je pometnju u njega - u čovjekov govor koji je do tada bio jedan jezik.“ (Uporedi sa: 1. Mojsijeva 11,1-9.)¹⁵

¹⁵ Za više informacija pogledati: „Nauka i religija - naučna opravdanost monoteizma,“ Miroljub Petrović; Metafizika, Beograd, 2010.

MERNEPTINA STELA

Godine 1869, prilikom iskopavanja starog grada Tebe u Egiptu, pronađena je kamena ploča faraona Mernepta (1234-1220. prije n.e.) koji je najvjerovatnije bio savremenik izraelskog sude Gedeona (vidi Sudije 6). Ovaj 314 centimetara visoki granitni spomenik predstavlja najraniji i jedini dokument pisan hijeroglifima u kome se spominje ime „Izrael.“ Faraon Mernepta je na ovoj ploči (steli) uklesao svoje ratne uspjehe i pohode na Izrael i okolne zemlje. Dio teksta koji se odnosi na Izrael glasi: „Opustošen je Tehenu (libijsko pleme), Hati (zemlja Hetita) je umiren, opljačkan je Hanan sa svakim zlom, odveden je Askalon, prigrabljen je Gezer, Janoam je načinjen kao onaj koji ne postoji. **Izrael** leži opustošen, nema mu sjemena. Huru (zemlja Hurita) postala je udovica Tomeri (Egiptu).“

Kao što vidimo, pored imena „Izrael“ spominju se i druga geografska imena koja se spominju u Svetom Pismu, kao „Askalon“ i „Gezer“ (Sofonija 2,4; Zaharija 9,5; Isus Navin 10,33), što predstavlja potvrdu istorijske vjerodostojnosti Svetog Pisma. Ova stela se čuva u Egipatskom muzeju u Kairu (vidi sliku 21).¹⁶

Slika 21. Merneptina stela

CRNI OBELISK

Godine 1846, prilikom iskopavanja u drevnom gradu Halahu (vidi: 1. Mojsijeva 10,11.12), koji se nalazi na is točnoj obali reke Tigar, nedaleko od Nineviye, pronađen je crni obelisk na kojem je asirski car Salmanasar III opisao, i slikama prikazao vojne pohode koje je imao tokom svoje vladavine od 35 godina (vidi sliku 22). On je bio prvi asirski car koji se sukobio sa izraelskim carevima.

Ovaj kameni stub visok je 195 centimetara i ima pet reljefnih djelova koji prikazuju pokorene vladare stranih okolnih zemalja sa sve četiri strane svijeta kako donose danak caru Salmanasaru III. Komentari i objašnjenja ovih prikaza upisani su klinastim pismom u 210 redova iznad, ispod i između reljefa.

Kada je izraelski car Juj preuzeo vlast (oko 841. prije n. e.), car Salmanasar III je već zauzeo Siriju, pa je Juj smatrao da je bolje da ga dočeka kao vazal, nego da mu se suprotstavi (vidi sliku 24).

Na obelisku car Salmanasar III između ostalog kaže: „Primio sam od Juja, sina Amrijevog, srebro, zlato, zlatni bokal, zlatnu vazu s oštrim dnom, zlatne čaše za vodu, zlatne posude, zlatni lančić, palicu za cara...“

Slika 22. Crni obelisk

¹⁶ Isto.

Prikaz izraelskog cara Juja na crnom obelisku predstavlja jedini do danas poznati slikovni prikaz nekog starog izraelskog vladara. Otkriće ovog obeliska predstavlja vanbiblijsku potvrdu postojanja drevnih izraelskih careva spomenutih u Svetom Pismu. Crni obelisk se danas nalazi u Britanskom muzeju u Londonu.¹⁷

Slika 23. Detalj sa crnog obeliska. Izraelski car Juj kleči pred asirskim carem Salmanasarom III izražavajući mu svoju lojalnost i donoseći mu danak.

MOAVSKI KAMEN

Godine 1868, u gradu Devonu (Dibonu) na sjevernoj obali rijeke Arnon, 25 kilometara istočno od Mrtvog mora u Transjordaniji pronađena je kamena ploča od crnog bazalta nalik nadgrobnim spomenicima. Ploča je visoka 12, široka 60, a debela 6 centimetara. Na njenoj prednjoj strani nalazi se natpis od 34 reda alefbetskog pisma (vidi sliku 24).

Ovu ploču (spomenik) postavio je moavski car Misa oko 850. godine prije n. e. da bi proslavio svoju pobjedu nad Izraelcima. Natpis sadrži najstariji nebibiljski zapis koji izraelskog Boga spominje imenom „Jahve“ i u kome je to ime napisano na isti način kao i u Svetom Pismu (יהוה). Tekst takođe spominje izraelskog cara Amriju, moavskog cara Misu, Gadovo pleme i brojne gradove u Transjordaniji koje spominje Sveti Pismo.

Rečnik ovog spomenika u potpunosti je jednak rečniku Svetog Pisma. Natpis po dijalektu, stilu i sadržaju veoma je sličan izvještaju iz 2. Carevima 3. poglavlje o moavskom caru Misi koji se pobunio protiv izraelskog cara. Grad Devon, u kojem je pronađen ovaj spomenik (danas poznat kao „Moavski kamen“) spominje se u Svetom Pismu više puta (4. Mojsijeva 21,30; 32,34; Isus Navin 13, 17; Isaija 15,2; Jeremija 48,22).

Moavski kamen je danas izložen u pariskom muzeju Luvr.¹⁸

Slika 25. Moavski kamen

¹⁷ Isto.

¹⁸ Isto.

SENAHIRIMOV CILINDAR

Na šestostranoj prizmi koja je pronađena u Nineviji nalazi se opis osam ratnih pohoda cara Asirije Senahirma (vidi sliku 25). Najinteresantniji dio ovog zapisu odnosi se na opis opkoljavanja Jerusalima u vrijeme cara Jezekije koji je vladao Judom. U opisu su dati brojni detalji koji potvrđuju izvještaj Svetog Pisma iz 2. Carevima 18 i 19, ali se ne navodi da grad nije zauzet, jer asirski car očigledno nije želio da iznosi taj podatak. U Bibliji imamo izvještaj na koji način je Jerusalem bio odbranjen (vidi: 2. Carevima 19,35-36).¹⁹

Slika 25. Senahirimov cilindar

VAVILONSKI DNEVNIK

Na glinenoj pločici iz 6. veka prije n. e. (vidi sliku 26), koja predstavlja jedan od niza zapisa o vavilonskoj istoriji iz tog perioda, zabilježen je izvještaj tokom osme godine vladavine cara Navuhodonosora. U tom izvještaju se navodi da je car sa svojom vojskom zauzeo Jerusalem, smijenio cara i odveo ga u ropsstvo u Vavilon, a postavio vladara koji mu je lojalan. Ovaj izvještaj potvrđuje autentičnost zapisa u Svetom Pismu vezano za vladavinu cara Joahina u Jerusalemu (vidi: 2. Carevima 24,12-17).

Slika 26. Glinena pločica koja opisuje vojne pohode vavilonskog cara Navuhodonosra

KIROV VALJAK

Jedan od najpoznatijih istorijskih dokumenata koji su arheolozi do danas pronašli u Mesopotamiji poznat je pod imenom „Kirov valjak“ (vidi sliku 27). Car Kir bio je osnivač persijske imperije i vladao je od 559 - 530. godine prije n. e.

Kirov valjak je napravljen od pečene gline i dugačak je 25 centimetara. Na njemu je klinastim pismom opisano zauzeće Vavilona bez bitke, kao i dopuštenje da se ratni zarobljenici mogu vratiti iz Vavilona u svoje zemlje i obnoviti porušene hramove, što su mnogi Izraelci iskoristili i vratili se u Jerusalem. U Svetom Pismu se navode ove odluke cara Kira (vidi: Jezdra 1,2-4; 6,3-5; 2. Dnevnika 36, 22.23).

Navodi iz Kirovog valjka dokazuju da su izvještaji Svetog Pisma o povratku Izraelaca u njihovu zemlju i obnova jerusalimskog hrama - pouzdani i tačni.

Kirov valjak se čuva u Britanskom muzeju u Londonu.²⁰

Slika 27. Kirov valjak

¹⁹ Isto.

²⁰ Isto.

NEVIDLJIVI SVIJET

Sveto Pismo daje podatke o postojanju nevidljivog sveta za čovjeka. U pitanju su duhovna bića, koja pod određenim uslovima mogu da budu vidljiva čovjeku, kao i da se materijalizuju. Sveto Pismo ova bića naziva „angelima“ i navodi da i među njima postoje oni koji su u pobuni protiv Tvorca, koje naziva „demonima.“ Demoni se opisuju kao moćna bića, a tokom istorije mnogi ljudi su pokušavali da stupe u kontakt sa njima putem različitih okultnih vještina (vračarstvom, gatarstvom, magijom itd), što se u Svetom Pismu najoštrije osuđuje.

Istorija bilježi veliki broj slučajeva da su uticajni ljudi u društвima bili povezani sa ovim bićima i da su mnoge bolesti, naročito one vezane za duhovni aspekt čovjeka, bile uzrokovane djelovanjem ovih bića.²¹

VJERODOSTOJNOST SVETOG PISMA

Sveto Pismo ili Biblija predstavlja autentičan tekst koji je sačuvan tokom istorije. Iako u drevna vremena nijesu postojale štamparske mašine, prepisivači Svetog Pisma su bili veoma precizni i posvećeni ljudi. Spisi su bili pažljivo prepisivani, a provjera tačnosti prepisa bila je naročito opsežna. Godine 1947., u pećinama kod Mrtvog mora u Izraelu, kod mjesta Kumran, pronađeni su najstariji spisi Svetog Pisma - iz drugog vijeka prije n. e. Ovi spisi su dodatno potvrđili da je tekst Svetog Pisma ostao sačuvan i nepromijenjen sve do danas.

Muzej Svitaka s Mrtvog mora u Jerusalimu (*The Shrine of the Book*) predstavlja mjesto gdje su izloženi ovi spisi kao dokaz vjerodostojnosti Svetog Pisma.²²

Slika 28. Svici s Mrtvog mora ili Kumranski spisi

Slika 29. Muzej Svitaka s Mrtvog mora u Jerusalimu

²¹ Za više informacija pogledati: a) „Velika borba između Hrista i Sotone,“ Elen G. Vajt; Preporod, Beograd, 2006. b) „Stvaranje – Patrijarsi i proroci,“ Elen G. Vajt; Preporod, Beograd, 2001. c) „Tajne Biblije,“ Aleksandar Medvedev; Metafizika, Beograd, 2009. d) „Ispovest palog andela,“ Penta Gram; Metafizika, Beograd, 2009. e) „Skrivene tajne masonerije,“ Keti Barns; Metafizika, Beograd, 2008. f) „Masonske i okultne simbole,“ Keti Barns; Metafizika, Beograd, 2006.

²² Za više informacija pogledati knjigu: Željko Stanojević „Kumranski spisi - dokaz verodostojnosti Biblije,“ Metafizika, Beograd, 2009.